

РЕШЕНИЕ

№ 526

гр. София, 25.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 17.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9747** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл.35, ал.1 от Наредба №18/26.06.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Мярка „Д. на стойност към земеделски и горски продукти” по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013г. (Наредба №18).

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. А., срещу ЗАПОВЕД №03-РД/2142 от 07.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „З.”. С процесния индивидуален административен акт, на основание чл.35, ал.1 във вр. с чл.33, ал.1, т.1 и чл.11, ал.5, т.4 от Наредба №18, на [фирма] е ОТКАЗАНО предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по проект с ИД № 25/123/00269 на стойност 1 592 664.23 лева.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед и моли съда да я отмени, както и да осъди ответника да му възстанови направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция. В жалбата и в писмените бележки по същество на спора са изложени доводи за противоречие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона, както и за допуснати при издаването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Ответникът – изпълнителен директор на ДЪРЖАВЕН ФОНД З., (ДФЗ), ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалния си представител и в писмени бележки по същество на спора излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без

уважение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 16.06.2010г. жалбоподателят [фирма], в качеството му на малко предприятие по смисъла на чл.3, ал.2 от Закона за малките и средни предприятия (ЗМСП) във вр. с §1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР), е подал Заявление за подпомагане по Мярка 123 „Д. на стойност към земеделски и горски продукти” (Мярка 123) по проект с наименование „Реконструкция и модернизация на съществуващи пречиствателни съоръжения, саниране на съществуващи МПП в [населено място], изграждане на цех за пакетиране на млечни продукти, хладилни камери и административна част”, на стойност 1 592 664.23 лева. Към Заявлението са били представени съответните документи за кандидатстване, изчерпателно посочени в Приложение №10 към чл.30, ал.1 от Наредба №18, включително Удостоверение за наличие или липса на задължения с изх. №220201001403586/09.06.2010г. на Националната агенция за приходите, Териториална дирекция С. (ТД на НАП).

С докладна записка вх. № ОЗ-04/6/1264 от 11.02.2011г. началникът на отдел „ДПМРСР” информира изпълнителния директор на ДФЗ, че при разглеждане на проекта на [фирма] с ИД № 25/123/00269 е възникнало съмнение относно автентичността на представеното от кандидата Удостоверение за наличие или липса на публични задължения, издадено от ТД на НАП. На същата дата със Заповед № 01-РД/949 изпълнителният директор на ДФЗ е наредил да бъде спряно обработването на заявлението на жалбоподателя до получаване на информация от отдел ПИВК, с която се потвърждава или се отхвърля съмнението за измама чрез представяне на подправен документ.

С писмо изх. №20-00-2604/ 27.07.2011г. ТД на НАП С. уведомява ДФЗ, че Удостоверение с изх. №220201001403586/ 09.06.2010г. на [фирма] с което се удостоверява, че дружеството „няма задължения”, не е издадено от офис „Център” и не е подписано от служителя С. С.. В писмото е посочено, че на [фирма] е било издадено Удостоверение със същият номер и дата, но с установени данъчно-осигурителни задължения.

Във връзка с цитираното писмо и по сигнал на ДФЗ в Софийска районна прокуратура (СРП) е образувана проверка по прокурорска преписка №38264/ 2011г., изпратена на 29.11.2011г. на Районна прокуратура – [населено място], по компетентност.

Административното производство по предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Мярка 123 е приключило с постановяване на оспорваната Заповед.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети относими писмени доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи: Удостоверение №3718196/22.06.2010г. за наличие или липса на задължения, издадено от ТД на НАП – [населено място]; Вносни бележки към бюджета, с №, № О./ 14.06.2010г., О./ 14.06.2010г., ОУРВС1042370/14.06.2010г., О./ 14.06.2010г., О./ 14.06.2010г., О./ 14.06.2010г., О./ 14.06.2010г., О./ 14.06.2010г., О./ 14.06.2010г., О./ 14.06.2010г. и О./ 14.06.2010г.; Преводно нареждане от 11.06.2010г.; Удостоверение изх. №220201001403586/09.06.2010г. за наличие на задължения в размер на 54.87 лева; Постановление за прекратяване на наказателно производство от 18.06.2012г. на РП – [населено място]; Постановление от 04.07.2012г. на Окръжна прокуратура – [населено място].

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя и който съгласно изричната норма на чл.35, ал.1 от Наредба №18 подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

По делото не са ангажирани безспорни доказателства за датата на която оспорваната Заповед е била редовно съобщена на дружеството, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Заповед №03-РД/2142 от 07.10.2011г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия съгласно чл.35, ал.1 от Наредба №18.

Настоящият състав приема, че при постановяване на акта е допуснато съществено нарушение на основни принципи в административния процес, което е повлияло върху крайното решение на административния орган по същество и е довело до издаване на един незаконосъобразен по съдържание акт, който е в противоречие и с целта на закона.

За да постанови процесния отказ за финансово подпомагане на [фирма] по Мярка 123 административният орган е приел, че дружеството не отговаря на изискването на чл.11, ал.5, т.4 от Наредба №18, тъй като от извършена справка в ТД на НАП С. е било установено, че към датата на подаване на заявлението търговецът е имал данъчно-осигурителни задължения.

Съгласно приложимата норма на чл.11 от Наредба №18 финансовата помощ по Мярка 123 се предоставя на еднолични търговци или юридически лица, които отговарят на условията, установени в ал.1 – ал.4 и по отношение на които не са налице отрицателните предпоставки посочени в ал.5, в това число да нямат изискуеми публични задължения към държавата.

Процедурата по разглеждане на заявленията за подпомагане е разписана в Глава трета, Раздел II от Наредба №18 (чл.30 – чл.36). Съгласно изричната норма на чл.31, ал.4 от Наредба №18 (приложимата редакция ДВ, бр.37/ 2010г.) в случай на нередовност на документите или непълнота и неяснота на заявените данни и посочените факти по ал.1, т.1 Разплащателна агенция (РА) уведомява с мотивирано писмо кандидата, като му предоставя срок до 10 работни дни да отстрани констатираните нередовности, непълноти или неясноти чрез представяне на допълнителни и/или нови документи, включително документи извън посочените в Приложение №10, които са свързани с извършване на подпомаганата дейност.

В процесния случай в хода на административните проверки на подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане е било установено несъответствие на информацията по чл.11, ал.5, т.4 от Наредба №18 за наличие, респективно липса на публични задължения на дружеството. След извършена справка в ТД на НАП – [населено място] е установено, че на [фирма] е било издадено Удостоверение изх. №220201001403586/09.06.2010г. за наличие на данъчно-осигурителни задължения в размер на 54.87 (петдесет и четири и 0.87 лева), а към заявлението за подпомагане от 16.06.2010г. е приложено Удостоверение от същата дата и със същият номер, установяващо липса на публични задължения на търговеца. Не се твърди по делото и

не са ангажирани доказателства, в съответствие с изискването на чл.31, ал.4 от Наредба №18 ответникът да е уведомил кандидата за констатираното несъответствие в подадената информация, респективно нередовност на документите, удостоверяващи обстоятелствата по чл.11, ал.5, т.4, и да му е предоставил срок за отстраняването им и изясняване на спорните факти. Нещо повече, след като е спрял обработването на заявлението и е сезирал СГП ответникът не е изчакал приключването на досъдебното производство, а е постановил оспорваната Заповед без да изясни относимите обстоятелства.

Със събраните и неоспорени по делото писмени доказателства: Преводно нареждане от 11.06.2010г. и Вносни бележки към бюджета от 14.06.2010г., се установява, че към датата на подаване на заявлението за подпомагане – 16.06.2010г., жалбоподателят вече е бил погасил чрез плащане задълженията си в размер на 54.87 лева и следователно не е имал изискуеми публични задължения към държавата по смисъла на чл.11, ал.5, т.4 от Наредба №18. Този факт се потвърждава и от приетото и неоспорено Удостоверение №3718196, издадено от ТД на НАП – [населено място] на 22.06.2010г.

Освен това с Постановление от 18.06.2012г. на Районната прокуратура – [населено място] е прекратено досъдебното производство, образувано срещу неизвестен извършител за това, че на 16.06.2010г. в [населено място] съзнателно се ползвал пред Областната дирекция на ДФЗ с неистински официален документ – Удостоверение от НАП по чл.87, ал.6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) с изх. №220201001403586/09.06.2010г. и удостоверяващ липсата на задължения. За да постанови този резултат прокуратурата е приела, че от всички събрани доказателства и следвайки простата житейска логика не може да се направи обоснован извод, че търговецът [фирма], чрез пълномощника си Н., е представил пред ДФЗ неистински официален документ за липса на публични задължения.

Настоящият състав приема, че като не е изпълнил задължението си по чл.31, ал.4 ответникът е допуснал особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила и на основни принципи на административния процес, установени в чл.7 и чл.9 АПК – принципите на истинност и на служебно начало. Това в крайна сметка е довело до постановяване на един незаконосъобразен по съдържание акт и в противоречие с целта на закона и с целите и приоритетите на Мярка „Д. на стойност към земеделски и горски продукти” по Програмата за развитие на селските райони, формулирани в чл.2 от Наредба №18.

По изложените доводи съдът приема, че ЗАПОВЕД № 03-РД/ 2142 от 07.10.2011г. е незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен, а преписката върната на ответника за ново произнасяне съобразно мотивите на съдебното решение. При този изход на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК основателна се явява претенцията на жалбоподателя да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция. Съдът намира за доказани разноски в размер на 50 (петдесет) лева за държавна такса, тъй като видно от приложения по делото Договор за правна защита и съдействие е било договорено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева, но не са ангажирани доказателства същото да е било изплатено.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № 03-РД/ 2142 от 07.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „З.“.

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на Държавен фонд „З.“ за ново произнасяне по Заявление на [фирма] за подпомагане по проект с ИД № 25/123/00269 и наименование „Реконтрукция и модернизация на съществуващи пречиствателни съоръжения, саниране на съществуващи МПП в [населено място], изграждане на цех за пакетиране на млечни продукти, хладилни камери и административна част“, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото съдебно решение, в 1 месечен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Държавен фонд „З., представляван от изпълнителния директор, с адрес – 1618 С., [улица], да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [улица], ап.2, сумата от 50 (петдесет) лева – разноски по адм. дело № 9747/ 2011г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова